Butlletí gratuït

Època VII · Any 43 · Núm. 449 Ajuntament d'Alcanar

viure ALCANAR

Setembre – octubre 2026
Butlletí informatiu d'Alcanar, les Cases d'Alcanar i Alcanar Platja

Alcanar torna a l'Ermita del Remei en unes festes plenes i solidàries p. 4

www.alcanar.cat

REPORTATGE
Les llambordes Stolpersteine immortalitzen la memòria dels cinc veïns del municipi que van patir la deportació nazi
p. 6

NOTÍCIES
Expocítric Alcanar 2026 creix amb Arnau París i una gran promoció de la gastronomia i el territori
p. 11

ENTREVISTA
Joan Obiol Fibla, físio i readaptador a l'alt nivell: *"El repte més gran no està a recuperar els esportistes d'elit, està en la població general"*
p. 16

BITLLET D'ANADA
Mireia Garcia Marín i Marc Alonso Sancho: al darrere dels helicòpters d'Airbus hi ha molt de talent local
p. 23

Segueix el teu Ajuntament a les xarxes socials! AjuntamentAlcanar @AlcanarAJ

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament d'Alcanar 977 732 013
Oficina Delegada de les Cases d'Alcanar 877 401 999
Oficina Municipal de Turisme 977 737 639
Policia Local d'Alcanar 977 732 144
Biblioteca Trinitari Fabregat 977 732 464
Biblioteca de les Cases d'Alcanar 977 737 763
Deixalleria Municipal 977 707 045
CAP d'Alcanar 977 731 932
CAP de les Cases d'Alcanar 977 735 106
Ermita del Remei 977 730 472

HORARI

AJUNTAMENT

Atenció al públic: de dilluns a divendres de 8.30 a 14.30 h i dijous de 16.30 a 19.00 h.

OFICINA DELEGADA DE LES CASES D'ALCANAR

De dilluns a divendres: de 9.00 a 14.00 h.

BIBLIOTECA TRINITARI FABREGAT · ALCANAR

Matí: dimarts, dimecres, dijous i dissabtes de 10.00 a 13.30 h.
Tarda: de dilluns a divendres de 15.30 a 19.30 h.

BIBLIOTECA DE LES CASES D'ALCANAR

Tarda: de dilluns a divendres de 17.00 a 20.00 h.

DEIXALLERIA MUNICIPAL

De dilluns a dijous: de 9.30 a 13.00 h i de 15.00 a 18.00 h.
Divendres i dissabte: de 9.30 a 13.30 h.

CEMENTERI MUNICIPAL

Dilluns, dimecres, divendres i diumenge: de 8.30 a 13.00 h i de 14.30 a 18.00 h.

FARMÀCIES DE GUÀRDIA

HORARI DE GUÀRDIES

Dissabte: de 9.30 a 13.30 h i de 16.30 a 20.30 h.
Diumenge: d'11.00 a 13.30 h i de 17.30 a 20.30 h.
Fora d'aquest horari, si teniu recepta mèdica, truqueu al telèfon d'urgències que trobareu a l'exterior de cada farmàcia. Les guàrdies comencen el dilluns a les 9.30 h i acaben el següent dilluns a la mateixa hora.

Farmàcia Jordi Delgado Boix
Tel. 977 730 105 – Av. Catalunya, 59
Del 16 al 22 de novembre
Del 30 de novembre al 6 de desembre
Del 14 al 20 de desembre

Farmàcia Mª Ángeles Martínez Salvador
Tel. 977 732 291 – C/Felip Pedrell, 1
Del 9 al 15 de novembre
Del 23 al 29 de novembre
Del 7 al 13 de desembre
Del 21 al 27 de desembre

Farmàcia Mònica Roca
Tel. 977 737 110 – C/ Trafalgar, 44 – Les Cases d'Alcanar
De l'28 al 31 de desembre

RECOLLIDA D'OBJECTES VOLUMINOSOS

El servei gratuït de recollida de mobles i trastos a domicili es fa els **dimecres**. Només cal que truqueu prèviament al telèfon de l'Ajuntament **977 732 013**, en horari d'oficina.

Edició: Ajuntament d'Alcanar
Direcció: Marc Chavalera Esbri
Coordinació: Mar Sancho Amorós i Albert Sancho Granell (comunicacions@alcanar.cat)
Redacció: Albert Sancho Granell
Assessorament lingüístic: Joan Fibla Sancho (joanfiblas@gmail.com)
Col·laboradors: Jordi Casals Tomàs, Rosa Samper Callarisa i Quique Queralt Reverter.
Maquetació: Brindis Studio
Impressió: Editorial MIC
Depòsit legal: T-548-1977

viure ALCANAR

Editorial

Alcanar té memòria

Hi ha històries que no s'han d'oblidar mai. Siga perquè mereixen ser celebrades o perquè ens permeten de no repetir els errors del passat. Perquè ens fan ser qui som. Perquè ens allunyen d'allò que no volem ser. La memòria és essencial. I Alcanar en té.

El passat 10 d'octubre, el municipi va inscriure als seus carrers els noms de José Juan Forcadell, Juan Baptista Nos Fibla, José Gras Barrera, José Nos Juan i José Fabregat Chimeno, els cinc veïns d'Alcanar deportats als camps nazis. Ho va fer a través de les llambordes Stolpersteine, peces daurades que es col·loquen davant de les últimes residències de les persones homenatjades, en un acte molt emotiu en què van ser presents familiars i un gran nombre de veïns i veïnes.

A partir d'ara, entropessarem cada dia amb les seues històries: de l'exili a França, fugint del règim franquista, fins als seus darrers dies. Perquè cal recordar-los. A ells i a tot el que va passar. "Perquè si hi ha memòria no hi pot haver oblit", com recorda en aquest butlletí Joan Baptista Beltran Reverter, un dels grans impulsors de la iniciativa.

Les pàgines següents, com Alcanar, estan carregades de memòria. La trobem en la visita guiada als elements de defensa de la costa durant la Guerra Civil, organitzada per l'Ajuntament i *Lo Rafal* en el marc de les festes del Remei; en el llibre *Cançons per a un poble*, de Gerard Ramon i Cañellas, que recupera el llegat musical de Julio Castell Selma, i en *Les Nits de Tyrika*. Allò que vam ser. Allò que som. I allò que volem ser.

Vols rebre el butlletí *Viure Alcanar* al teu domicili? Escriu-nos a comunicacions@alcanar.cat i t'expliquem com fer-ho.

* Les subscripcions a l'anterior butlletí no són vàlides. Si el vols continuar rebent, escriu-nos per a renovar subscripció.

4 REPORTATGES
11 NOTÍCIES
16 L'ENTREVISTA
18 VIDA LOCAL
22 EDUCACIÓ
23 BITLLET D'ANADA
24 ELS GRUPS MUNICIPALS OPINEN
26 CULTURA
28 ESPORTS
29 RECUPEREM RECEPTES
30 FEM POBLE
31 L'ARXIU

BORRONY Bony produït al cap per un cop violent.

COFA Cabàs baix molt planer, de forma circular. Hi ha un refrany que diu: "No és bon pagès qui no es menja una cofa de terra a l'any".

Roba o altres objectes embolicats amb un mocador o un tros de tela qualsevol per a poder-los carrejar. **FARDELL**

TALLANASSOS Insecte neuròpter del gènere *Callopteryx splendens*, de larva aquàtica; té el cos i les ales de colors metàl·lics verd o blau, i es troba vora els torrents i les basses.

Vols ajudar-nos a recuperar paraules del parlar tradicional d'Alcanar? Envia'ns les paraules i la seua definició al correu **comunicacions@alcanar.cat**, indicant-hi els teus nom i cognoms.

D'on ve este refrany?

"Quan fa rogle la Lluna, de cent no en plou una, i si en fa el Sol, de cada cent, noranta-nou"

Arranquem des de casa. Des de la premissa que tenim *rogle* com a sinònim d'*halo*. Des d'on sempre comencen les bones històries. Lo xiquet dels Bolson vos ho dirà. Tot i que a vegades la tenim tan desordenada que, com que no sabem on està Correlació, passem lo "rato" en Causalitat i mos quedem tan amples. I això no pot ser. Especular? Sí, però en coneixement.

Bibliografia en mà, la dita falla. Los halos no diferencien nit i dia. Tanmateix, les corones potser sí. I si *rogle* acull dos fenòmens tan pareguts?

Les corones es formen quan la llum interacciona amb gotetes d'aigua suspeses. Per als halos, només hem de canviar les gotetes per cristalls hexagonals de gel. Difracció en lo primer cas, refracció en lo segon. Simple.

Los dos fenòmens poden anunciar pluja (o no). Tant de dia com de nit. Indistintament en lo cas dels halos. Però amb una aparent predilecció nocturna de les corones, almenys sota les condicions atmosfèriques canareves. Un biaix que faria els rogles de sol molt més fiables.

Ergo, dita parcial i presumptament contrastada. Potser lo missatger sempre havia sigut lo núvol i no l'astre.

Jordi Casals Tomàs

Alcanar torna a l'Ermita del Remei en unes festes plenes i solidàries

Ja ho deien les cròniques de la primeria del segle XX. *"Para los alcanarenses es el único día extraordinario del año. ¡Es el día de todos!"*, s'escrivia amb relació a la pujada en romeria a l'Ermita de la Mare de Déu del Remei, tal com arreplega el llibre *L'Abans d'Alcanar*, de Joan B. Beltran Reverter i M. Helena Fibla Reverter. Un dia extraordinàriament únic que, l'any passat, no es va poder celebrar a causa de les condicions meteorològiques. Per això, enguany encara ha estat més extraordinari. El diumenge 11 d'octubre, Alcanar va tornar a la seua ermita enmig d'unes festes sense contratemps. El municipi, per fi, va viure unes festes d'octubre plenes.

El tret de sortida es va donar el dia 8, amb la banda sonora habitual d'una tarda carregada de noves il·lusions. Les entitats del municipi van desfilar en cercavila per a anar a cercar les seues noves representants, les pubilles 2026-2027. La música la van posar la Banda Municipal de Música d'Alcanar i, a la nit, també l'Agrupació Musical Canareva, la Banda de Cornetes i Timbals d'Alcanar, i la Xaranga No Mos Aclarim, però el paisatge sonor anava més enllà. Els motors del Grup Amics Motards Alcanar bramaven amb força per a recollir les seues representants: la pubilla infantil Noemí Ulldemolins Redon i la nova pubilla major del municipi, Noa Adell Juan. Ítzel Maria Ferré Villalba, del Club Bàsquet Alcanar, l'acompanyaria poc després com a nova pubilla major infantil.

Les dues van viure amb una emotivitat especial l'acte d'imposició de les bandes, davant d'un Centre Cívic entusiasmat. **"És un d'aquells moments que recordaré sempre. Ser la pubilla major és un honor que rebo amb molta il·lusió i amb molta estima pel nostre poble"**, expressava Noa Adell, amb agraïments per a la seua entitat, per a tota la seua família i, especialment, per a sa tia, també pubilla major el 1994. Ítzel Maria Ferré, molt emocionada, tancava les intervencions amb un **"Bones festes i visca Alcanar!"**, seguit d'un llarg aplaudiment.

Reviu les festes del Remei 2026 a YouTube.

Unes festes amb la Lliga contra el Càncer

Les Festes del Remei del 2026 també van estar carregades de solidaritat. Principalment, gràcies al lligam amb la seua pregonera, María Jesús Castro Ruiz, delegada a Alcanar de la Lliga contra el Càncer de les Comarques de Tarragona i les Terres de l'Ebre. La seua

> **"Us animo a fer-vos donants de medul·la òssia. És molt senzill i és un petit gest que pot canviar vides senceres"**
> María Jesús Castro Ruiz, en el seu pregó

figura i l'entitat que representa van ser molt presents al llarg de totes les festes. Especialment, en el concert benèfic del dia 11, amb la música de Jarabe de Pau, banda de tribut a la mítica formació liderada per Pau Donés, i Meli Perea, artista establerta al municipi. En total, es van recaptar 1.795 euros, destinats íntegrament a la Lliga.

"Han sigut unes festes molt especials. El pregó és una cosa que no tornarà a passar i el vaig viure molt intensament. Quan em vaig aixecar al matí, ja estava cantant i estava feliç. Tot i que estava una mica nerviosa, vaig poder gaudir-lo molt", explica sobre un discurs que va posar la pell de gallina a tots els presents. A través de les seues paraules, va repassar la seua trajectòria vital, després d'haver superat una leucèmia limfoblàstica aguda, i va transmetre a la perfecció els valors de la solidaritat, l'esforç, l'estima per Alcanar i la necessitat de tenir cura els uns dels altres.

Va destacar un missatge: **"Us animo a fer-vos donants de medul·la òssia. És molt senzill i és un petit gest que pot canviar vides senceres"**, va remarcar. En el seu cas, i després de fer-se proves de compatibilitat amb els seus cinc germans, va rebre medul·la de sa germana gran, la Josefa. Quan era a l'hospital, també es va fer donant la seua filla gran, l'Anna. Recentment, tal com va anunciar al pregó, va rebre la seua medul·la una persona que la necessitava, "tancant un cercle".

Cultura, tradició i germanor

Més enllà del pregó, la María Jesús va ser present en bona part dels actes programats durant les festes. **"Tots els anys intento participar en tot el que puc i enguany ha sigut més especial. M'he sentit molt estimada en tots los missatges de la gent que m'he anat trobant"**, explica.

Dins de la programació, hi va haver un lloc destacat per a l'art i el talent local, amb exposicions de l'Escola Municipal d'Art d'Alcanar, de l'artista Lara Bel i de la VI Mostra d'Art i Flors als Balcons. La cultura va continuar molt present a l'homenatge al compositor Enrique Escudé-Cofiner i al tradicional concert de la Banda Municipal, al Teatre Auditori, i també al concert de Feliu Ventura, al verger de la Mestra Gual. També hi va haver molta memòria històrica, amb la visita guiada de l'Associació Cultural Lo Rafal d'Alcanar a les fortificacions de la Guerra Civil presents al municipi, entre d'altres. I, sobretot, les festes van estar marcades pels actes tradicionals.

Els carrers es van omplir en totes les cercaviles, amb les carrosses i per a tornar a muntar fins a l'Ermita del Remei. Tant en la bicicletada popular, amb més de quatre-cents participants registrats, com en la pujada en romeria, aquell moment tan extraordinari i tan esperat. El dia de tothom ■

Les llambordes Stolpersteine immortalitzen la memòria dels cinc veïns del municipi que van patir la deportació nazi

José Juan Forcadell, Juan Bautista Nos Fibla, José Gras Barrera, José Nos Juan i José Fabregat Chimeno tornen a ocupar el lloc que els correspon als carrers del municipi i en la seua memòria col·lectiva. El dissabte 10 d'octubre, en el marc de les festes del Remei, Alcanar va retre homenatge als cinc veïns que van ser deportats als camps de concentració nazis durant la Segona Guerra Mundial. L'acte va consistir en la col·locació de cinc llambordes Stolpersteine, pedres daurades amb el nom dels homenatjats, al davant de les seues últimes residències.

"Les llambordes pretenen recordar i honorar la memòria dels cinc deportats d'Alcanar, víctimes del nazisme. És un projecte que, més enllà del respecte i la humanitat, pretén combatre l'oblit, retornar la dignitat i recuperar la memòria dels deportats, perquè si hi ha memòria no hi pot haver oblit", explica Joan Baptista Beltran Reverter, investigador de la deportació republicana de les Terres de l'Ebre als camps de concentració nazis i un dels impulsors de la col·locació de les llambordes a Alcanar.

Stolperstein és un terme alemany que significa 'pedra que fa entropessar' i les llambordes, obra de l'artista alemany Günter Demnig, s'han creat en memòria de les persones perseguides i assassinades pel nacionalsocialisme. L'objectiu de l'artista és fer aturar els vianants mentre lligen el nom de la persona i el destí que va tenir. Com li deien? Quan va nàixer? Quan es va morir? On vivia? On i quan fou deportada? En lloc de xifres, les Stolpersteine pretenen posar nom i cognoms a la tragèdia i recuperen la història de cadascuna de les persones que en van ser víctimes.

A Catalunya, el projecte és impulsat pel Memorial Democràtic de l'any 2017 ençà. A Alcanar, l'acte va ser organitzat per l'Ajuntament d'Alcanar i el mateix Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, amb el suport de l'Amical de Mauthausen i Altres Camps i de Totes les Víctimes del Nazisme, l'Amical de Buchenwald, l'Amical de Neuengamme i diverses entitats locals.

Un homenatge col·lectiu amb els familiars

L'homenatge va començar a la plaça Major, on van tenir lloc els parlaments institucionals, amb les intervencions del director del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, Jordi Font Agulló; de l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavalera; del regidor de Cultura, Xavier Barrera; de la presidenta de l'Amical de Neuengamme, Balbina Rebollar, i del mateix Joan B. Beltran Reverter.

A la mateixa plaça Major, a causa del desconeixement del seu darrer lloc de residència, es va col·locar la primera llamborda, en record de José Gras Barrera.

Nascut el 1915, com la resta de de-

portats d'Alcanar, Gras Barrera es va exiliar a França per a fugir de l'exèrcit franquista i de la repressió del règim. El 1944, va ser deportat a Neuengamme i el 1945, assassinat a Wöbbelin.

Aquest primer acte de col·locació va estar acompanyat per la música d'Àgueda Quiles, al violoncel, i de Víctor Moya, al piano. En acabat, hi va participar Oriol Navarro, de l'Escola Municipal de Música d'Alcanar, amb el clarinet. El Cor Iúbilo, amb una actuació final, i l'alumnat de l'Institut Sòl de Riu, amb la lectura de les biografies dels homenatjats, van augmentar la solemnitat d'una vesprada molt emotiva i seguida pel veïnat, amb la presència de diversos familiars dels deportats.

De manera conjunta, l'homenatge es va anar desplaçant per les últimes residències dels altres homenatjats.

En segon lloc, es va col·locar la llamborda de José Fabregat Chimeno, nascut el 1909, exiliat a França, deportat el 1944 a Buchenwald i finalment alliberat.

Tot seguit, es va retre homenatge a José Nos Juan i Juan Bautista Nos Fibla, que compartiren la darrera residència. José Nos, nascut el 1880 i exiliat a França, va ser deportat el 1940 a Mauthausen i assassinat el 1941 a Gusen. Juan Bautista, nascut el 1923 i exiliat a França, va ser deportat el 1940 a Mauthausen i posteriorment alliberat a Gusen.

Finalment, es va col·locar la llamborda de José Juan Forcadell, nascut el 1915, exiliat a França i deportat el 1941 a Mauthausen, on va ser alliberat.

Les seues històries s'expliquen i detallen al llibre *Els deportats d'Alcanar als camps nazis*, de Joan B. Beltran. Amb la col·locació de les Stolpersteine, els seus noms restaran inscrits per a sempre als carrers del municipi ■

Llamborda en homenatge a José Gras Barrera.

Llamborda en homenatge a José Fabregat Chimeno.

Llambordes en homenatge a José Nos Juan i Juan Bautista Nos Fibla.

Llamborda en homenatge a José Juan Forcadell

Les Nits de Tyrika 2026 supera els 2.000 assistents i consolida Alcanar com a referent de la creació contemporània

Més de dues mil persones entre el passat, el present i el futur. Patrimoni i experimentació. Més fusió que mai. Del 24 al 27 de setembre, Les Nits de Tyrika van celebrar la sisena edició. El festival va tornar a transformar Alcanar en un espai de trobada entre les avantguardes artístiques i el patrimoni ibèric, amb una proposta multidisciplinària que va atraure públic d'Alcanar, de les Terres de l'Ebre, de la resta de Catalunya i del País Valencià. Un nou èxit d'una de les propostes més singulars del territori.

"Tyrika demostra que el patrimoni no és només una herència que hem de conservar, sinó també un punt de partida per a imaginar, experimentar i crear. La resposta del públic ens anima a continuar construint un festival que connecte les nostres raïls amb les expressions artístiques més contemporànies i que ajude a situar Alcanar i les Terres de l'Ebre dins del mapa cultural", expressa el director, Àlex Espuny.

La programació, amb l'àmfora com a fil conductor, va combinar música experimental i electrònica, arts visuals, instal·lacions sonores, poesia performativa, propostes participatives i gastronomia en un entorn patrimonial excepcional com és el Parc Arqueològic de la Moleta del Remei i l'espai de les oliveres mil·lenàries de l'Ermita del Remei.

Entre l'electrònica i les raïls

La inauguració va tindre lloc a l'Auditori José Antonio Valls. NWOLS, de Martí Guillem Císcar, va donar el tret de sortida al festival. La representació, adreçada a un públic familiar, va acostar l'experimentació sonora als més menuts i menudes.

Entre les experiències més singulars, va destacar "40 altaveus que són un paisatge", d'Edu Comelles. Aquest projecte d'escolta sonora, situat dalt de la Moleta del Remei, va convidar el públic a descobrir el jaciment i el paisatge des d'una perspectiva diferent, convertint l'entorn en part essencial de l'experiència artística.

La programació musical va oferir més d'una quinzena d'actuacions i sessions, amb propostes que van transitar entre l'electrònica, l'experimentació sonora, la poesia i la reinterpretació de les músiques de raïl. El concert de THELee, amb els seus quaranta tele-

> **"La resposta del públic ens anima a continuar construint un festival que connecte les nostres arrels amb les expressions artístiques més contemporànies"**
> Àlex Espuny, director del festival

visors antics com a part de l'escenografia, va ser un dels moments visuals i musicals més singulars de l'edició.

També va destacar Acido Folklórico, col·lectiu basc que porta les sonoritats i els instruments tradicionals al terreny de l'electrònica. Una altra de les actuacions destacades va ser la de Muqawama, amb una fusió musical que posa en diàleg músics algerians i mallorquins i que connecta amb una de les idees de fons de Tyrika: la Mediterrània com a espai històric de trobada, bescanvi i barreja cultural.

La poesia performativa també va tenir un lloc destacat amb David Caño i Gisela Arimany, que van unir paraula, música i interpretació en una proposta que va ampliar els límits del recital poètic convencional. Aquestes actuacions, juntament amb les de la resta d'artistes, van configurar una programació diversa i arriscada, fidel a l'esperit experimental del festival.

Arts visuals, jornada professional i Tyrika Gourmet

Les arts visuals van tornar a ocupar un lloc central en Tyrika. RelberART'26, amb dotze peces visuals, va establir un diàleg entre la creació contemporània, el patrimoni arqueològic i les referències històriques i culturals d'Ilercavònia. Les obres van contribuir a convertir l'entorn patrimonial en un espai viu de creació, que també obria les portes a la participació.

Així, la resposta va ser especialment significativa. Els tallers oberts al públic, amb més de cent places disponibles, van exhaurir les inscripcions una setmana ans de la celebració.

Una de les principals novetats d'aquesta edició va ser la Jornada Tècnica i Professional Tyrika, concebuda com un espai de trobada i reflexió al voltant del patrimoni, la cultura i la creació contemporània. La jornada va reunir professionals i representants institucionals de les Terres de l'Ebre, el Maestrat, els Ports i el Matarranya, i també representants del Ministeri de Cultura, la Diputació de Tarragona i altres organismes i agents lligats a la cultura i al patrimoni.

Finalment, aquesta edició de Tyrika també va demostrar que la història es pot tastar. Tyrika Gourmet es va estrenar amb propostes inspirades en els paisatges, les tradicions i els intercanvis que han marcat la història mediterrània. I amb una gran acceptació.

Un dels moments més especials va ser el tast de vins del Celler La Botera, amb vins criats en àmfores submergides durant mesos a les aigües de la Mediterrània. Una d'aquelles experiències que només es poden viure a Tyrika. Una experiència que, a més, connectava directament amb el fil conductor de l'edició i amb l'àmfora com a símbol de viatge, comerç i trobada entre cultures. Del passat, del present i del futur ■

Cuina en directe · Tastos · Producte local · Agricultura

EXPO CÍTRIC Alcanar

14-15 novembre 2026

Descobreix la capital europea del cítric!

Ajuntament d'Alcanar

Amb el suport de: Diputació Tarragona

Expocítric Alcanar 2026 creix amb Arnau París i una gran promoció de la gastronomia i el territori

Després d'aplegar més de sis mil visitants en la primera edició, Expocítric Alcanar tornarà amb encara més força. La fira citrícola, que tindrà lloc els dies 14 i 15 de novembre, convertirà el municipi en la capital europea del cítric. Hi haurà més de quaranta expositors, xefs destacats, tallers i activitats per a tots els públics. En general, l'esdeveniment, organitzat per l'Ajuntament d'Alcanar amb el suport de la Diputació de Tarragona, vol reivindicar la pagesia, els productors de proximitat i el valor dels cítrics del municipi.

La fira obrirà les portes el dissabte 14 de novembre, a les onze del matí, als espais interiors i exteriors del Centre Cívic. Els visitants hi trobaran empreses agroalimentàries, artesans, productors de proximitat i altres iniciatives lligades al sector citrícola, i també diversos espais gastronòmics. La programació completa es podrà consultar al cartell oficial, a través del codi QR.

Sis *showcookings* i reconeixements a la pagesia

L'escenari del Centre Cívic serà el fil conductor del cap de setmana. A sobre, hi tindran lloc sis *showcookings*, amb la presència de destacats cuiners i cuineres del territori. L'espectacle culinari serà dinamitzat per Sud Gastronòmic i inclourà tastos per als assistents.

Un dels plats forts de l'edició serà la participació d'Arnau París, guanyador de *MasterChef* i cuiner del format *Pim-Pam* del programa *Cuines* de 3Cat. El reconegut xef català, amb prop de 200.000 seguidors a les xarxes socials, protagonitzarà un dels *showcookings* del dissabte.

La programació també inclourà tallers a càrrec dels expositors, reconeixements al sector i a la pagesia local, una zona infantil i actuacions musicals en directe.

Nit gastronòmica el 13 de novembre i jornades tècniques el 12 i el 16

La programació d'Expocítric començarà abans del cap de setmana central. El dijous 12 de novembre, el Mercat Municipal d'Alcanar acollirà un taller de cuina amb cítrics a càrrec de la cuinera local Rosa Samper, coneguda com "la Bunyoles".

L'endemà, divendres 13 de novembre, el mateix espai serà l'escenari de la nit gastronòmica prèvia a la fira, que aplegarà diversos cuiners locals. Els assistents hi podran tastar tapes elaborades pels xefs amb els cítrics com a ingredient protagonista, en una vetlada de caràcter festiu.

A més, els dies 12 i 16 de novembre, Alcanar tornarà a celebrar les jornades tècniques sobre el sector citrícola. Amb el títol **"Els reptes de la citricultura: sanitat vegetal, tecnologies de producció i noves varietats"**, la iniciativa permetrà d'acostar-se al present i al futur citrícola amb una mirada experta i propera, amb conferències i espais de conversa oberts a tothom.

Finalment, Expocítric es completarà amb les tradicionals Jornades Gastronòmiques de la Clementina, que se celebraran del 13 de novembre al 13 de desembre. Diversos restaurants del municipi oferiran menús especials amb els cítrics locals com a protagonistes, una proposta que contribuirà a prolongar la presència del producte de proximitat en l'oferta gastronòmica d'Alcanar ■

L'Ajuntament destina prop de 130.000 euros a la renovació i el millorament dels parcs infantils

El municipi ja té els seus espais de joc completament renovats. A les darreries d'octubre, l'Ajuntament d'Alcanar va acabar les actuacions de renovació, adequació i millorament dels parcs infantils, amb una inversió global de prop de 130.000 euros i el suport de la Diputació de Tarragona.

Una part d'aquestes intervencions s'emmarca en el procés de participació ciutadana "Triem els nous espais de joc del municipi", mitjançant el qual els infants i la ciutadania van poder participar en l'elecció de les noves instal·lacions.

A Alcanar, les actuacions han inclòs la renovació integral del parc infantil de la plaça dels Països Catalans. Una altra de les accions remarcables ha estat la renovació completa del parc del Verger de la Mestra Gual, que ha permès de recuperar i adequar aquest espai per a obrir-lo al públic, amb horari de dilluns a diumenge.

D'altra banda, al parc de la plaça de Lluís Companys s'han dut a terme treballs de neteja, manteniment i repintada de les instal·lacions. A més, s'incorporaran porteries per a habilitar un espai que simula una pista multiesportiva.

A les Cases d'Alcanar, les accions s'han centrat en la creació d'un nou parc a la zona de Rocatallada. A més, s'hi ha incorporat una àrea de pícnic, pensada perquè els infants puguen jugar mentre les famílies disposen d'un lloc d'esgambi per a compartir estones de lleure.

Finalment, a Alcanar Platja, una de les principals intervencions ha estat la renovació integral del parc infantil de la plaça dels Vents. L'actuació s'ha completat amb la incorporació de nous elements de joc als parcs de les zones de Bahía Mar i Gregal ■

S'aprova la licitació de les obres de reforma de la sala d'audicions de la Banda Municipal de Música d'Alcanar

La Banda Municipal de Música d'Alcanar tindrà un local d'assaig completament renovat. El passat 4 de novembre, la Junta de Govern Local va aprovar la licitació de les obres del projecte de reforma de la sala d'audicions, per un import de 323.051,31 €. Tota la informació relativa al procés de licitació es pot consultar a través de la Plataforma de Serveis de Contractació Pública de la Generalitat de Catalunya.

El projecte, obra de l'arquitecta local Eva Monfort Navarro, que també va formar part de la Banda Municipal, preveu una renovació total de l'espai, que es modernitzarà notablement.

Visualment, l'edifici, situat al capdamunt de les escaletes del carrer de Sant Miquel, canviarà completament. Entre altres coses, el projecte preveu una nova distribució de l'interior, amb un nou paviment i nou cel ras unitari per a tot l'espai, la dignificació de la façana, un nou estudi acústic per a aconseguir reverberació òptima, un nou sistema d'aïllament tèrmic i la renovació de la instal·lació d'electricitat i d'il·luminació ■

Acaben les obres d'asfaltatge de 29 carrers i camins del municipi

L'Ajuntament d'Alcanar va concloure, a mitjan octubre, les obres d'arranjament i asfaltatge de 29 carrers i camins, una actuació que ha permès de renovar i millorar el paviment de diferents vies públiques distribuïdes entre els nuclis d'Alcanar, les Cases, Alcanar Platja i diversos punts dels afores del terme municipal.

Els treballs s'emmarquen en el projecte "Arranjament i asfaltatge de diversos carrers al terme municipal d'Alcanar", amb un pressupost inicial previst de 397.476,95 euros i amb el suport de la Diputació de Tarragona.

Les actuacions han estat orientades a millorar l'estat de les calçades, especialment en aquells trams que presentaven un paviment deteriorat pel pas del temps, l'ús continuat dels vehicles i l'exposició a les condicions meteorològiques. La renovació d'aquestes superfícies contribueix a facilitar els desplaçaments quotidians i a garantir unes condicions de circulació més adequades.

En aquest sentit, la renovació del paviment també millora la seguretat en la circulació, especialment en les seccions on el desgast de la superfície ja dificultava el trànsit, i té una funció preventiva, ja que el manteniment periòdic ajuda a prolongar-ne la vida útil i a reduir la necessitat de futures reparacions.

El projecte ha inclòs un total de 29 intervencions repartides entre els diferents nuclis de població i els afores del municipi, amb l'objectiu d'atendre les necessitats de manteniment detectades en diversos punts de la xarxa viària, a través d'una anàlisi prèvia per a prioritzar les zones més necessitades.

Concretament, de les 29 actuacions d'asfaltatge, 21 s'han desenvolupat al nucli urbà d'Alcanar, mentre que quatre s'han executat a les Cases d'Alcanar. A aquestes s'hi afegeix una intervenció a Alcanar Platja, a la zona de Serramar, i tres accions més en camins i vies dels afores del municipi.

Aquesta distribució territorial ha permès intervenir tant en carrers situats dins dels nuclis urbans com en vies que faciliten la connexió i la mobilitat entre diferents punts del terme municipal. Les actuacions, a més, se sumen a l'asfaltatge complet del camí de Virol, realitzat també els últims mesos ■

La Brigada Municipal es reforça amb un nou equip de treball en horari de tarda i caps de setmana

L'Ajuntament d'Alcanar ha incorporat recentment tres persones a la Brigada Municipal, les quals formen un nou escamot de treball amb l'objectiu d'ampliar la presència del servei a la població i millorar l'organització de les tasques quotidianes de manteniment i conservació dels espais públics.

La jornada laboral del nou equip és de dimecres a divendres en horari de tarda, i el dissabte i el diumenge al matí. Es completa així l'horari habitual de la Brigada Municipal i es pot disposar de personal operatiu durant una franja més àmplia de la setmana.

Aquesta reorganització del servei permet reforçar les actuacions de manteniment de la via pública, els equipaments i els espais municipals, com també facilitar el seguiment i la resolució de les incidències que es puguen produir en el dia a dia ■

XXXII Jornades gastronòmiques de la

clementina

del 13 de novembre al 13 de desembre de 2026

ALCANAR - LES CASES D'ALCANAR

ORGANITZA:

Ajuntament d'Alcanar

Alcanar Turisme

COL·LABORA:

COL·LECTIU GASTRONÒMIC

EXPO CÍTRIC Alcanar

TURISME ALCANAR

www.alcanarturisme.cat

turisme@alcanar.cat

Tel. 977 737 639

Resultats de les votacions del ple ordinari del 29 d'octubre de 2026

La reunió del Ple, en sessió ordinària, va començar a les 12.07 h. La sessió va consistir en el debat i aprovació dels següents punts de l'ordre del dia:

1. Retirada del primer punt de l'ordre del dia ("Aprovació de l'acta de la sessió anterior de data 9.9.2026") perquè s'hi han de fer esmenes. **S'aprova per unanimitat.**

2. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir una segona activitat en el sector públic i entitats privades (J. P. A.). **S'aprova per unanimitat.**

3. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir una segona activitat en el sector privat (V. M. A.). **S'aprova per unanimitat.**

4. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir treballs en altres entitats del Sr. E. R. F. (exp. 6542/2026). **S'aprova per unanimitat.**

5. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir treballs en activitats privades del Sr. D. L. E. (exp. 6770/2026). **S'aprova per unanimitat.**

6. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir activitats privades en altres entitats al Sr. R. C. R. **S'aprova per unanimitat.**

7. Proposta de la Regidoria d'Urbanisme d'aprovació provisional, si escau, del Pla especial urbanístic d'ampliació de Reverter Indústries (exp. 2018-1854-PLA2018001). **S'aprova amb 7 vots a favor (6 ERC i 1 PSC), 2 abstencions (CUP i la regidora no adscrita) i 3 vots en contra (Junts).**

8. Proposta de la Regidoria d'Urbanisme d'aprovació provisional, si escau, de la modificació puntual del Pla general d'Alcanar de les claus urbanístiques 17 i 19 (exp. 2026-1011-MPG2026001). **S'aprova amb 11 vots a favor (6 ERC, 1 PSC, 3 Junts i 1 de la regidora no adscrita) i 1 abstenció (CUP).**

9. Proposta de la Regidoria d'Afers Socials i Famílies per a l'aprovació, si escau, de l'addenda econòmica per a l'any 2026 al conveni interadministratiu entre el Consell Comarcal del Montsià i l'Ajuntament d'Alcanar, en matèria de serveis socials i altres programes relatius al benestar social. **S'aprova per unanimitat.**

10. Proposta de la Regidoria de Comerç i Empresa per a l'aprovació, si escau, de l'obertura de comerços en un dia festiu per ser consecutiu en el 2027. **S'aprova per unanimitat.**

11. Proposta de la Regidoria d'Economia i Hisenda per a l'aprovació, si escau, de l'ordenança reguladora de la prestació patrimonial de caràcter públic no tributari del servei d'abastament d'aigua potable i clavegueram. **S'aprova amb 7 vots a favor (6 ERC i 1 PSC), 4 abstencions (3 Junts i 1 de la regidora no adscrita) i 1 vot en contra (CUP).**

12. Moció presentada pel grup de la CUP per a recuperar l'ambulància de suport bàsic a les Cases durant el període estival. **S'aprova per unanimitat.**

13. Moció presentada pel grup de Junts per a la creació de les places d'estacionament de molt curta durada per a fomentar el comerç local. **No prospera amb 7 vots en contra (6 ERC i 1 PSC) i 5 vots a favor (3 Junts, 1 CUP i 1 de la regidora no adscrita).**

14. Dació de compte de la resolució del Decret 2026-1504 per a l'aprovació de l'expedient de modificació de crèdits núm. AT7/2026, per import de 52.608,77 €, amb la modalitat de transferència de crèdits entre aplicacions pressupostàries de la mateixa àrea de despesa. **Els membres de la corporació se'n donen per assabentats.**

15. Torn obert de paraules ■

L'entrevista

Joan Obiol Fibla, físio i readaptador a l'alt nivell: "El repte més gran no està a recuperar els esportistes d'elit, està en la població general"

El 26 d'octubre, al Teatro Palladium de Londres, Alèxia Putellas, amb 32 anys i havent superat una ruptura de lligament creuat, entre altres lesions, va guanyar la seua tercera Pilota d'Or, després d'una temporada brillant amb el Barça. En el seu discurs, va agrair el suport de totes les persones que l'havien acompanyada al llarg d'aquest camí de llums i ombres, amb una menció especial als professionals de l'esport i la salut.

En aquest àmbit, fonamental per als esportistes d'alt nivell, treballa el canareu Joan Obiol Fibla. Graduat en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport i en Fisioteràpia, té diversos màsters i postgraus especialitzats en readaptació i tornada a l'alt rendiment. Actualment, treballa a l'Institut Mèdic Arriaza, a Galícia. Tot i la seua joventut (28 anys), ja acumula una destacada trajectòria en l'esport d'elit, en què ha arribat a formar part, precisament, del departament de ciències de l'esport del Futbol Club Barcelona. Amb *Viure Alcanar*, parla de la seua experiència professional, dels avenços del sector i de com connecten l'esport *amateur* i l'elit.

D'on naix la seua vocació per les ciències de l'esport, la fisioteràpia i el món de la medicina esportiva?

El gust per les ciències de l'esport ve per voler convertir la meua afició en professió, principalment. Vaig començar estudiant Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport i, després, hi vaig afegir Fisioteràpia perquè, a mi, les lesions sempre m'han tocat de prop. Em va sorgir la necessitat d'intentar oferir als altres allò que jo no havia tingut. Jo vaig estar una temporada en bucle de lesions, molèsties i sobrecàrregues, i ningú encertava la tecla. Em faltava alguna cosa, volia entendre el que estava passant. I això em va portar a combinar les dues carreres. Avui dia, esta combinació em permet entendre els processos de lesions des del principi fins al final. Acompanyo en la part clínica, però també en la tornada a l'alt rendiment.

Fa la sensació que, els darrers anys, la medicina esportiva ha evolucionat molt i ha seguit aquest mateix camí, el de la transversalitat entre àrees.

No soc tan gran *(riu)*, però del que era ans al que és ara ha canviat moltíssim. Ans, per exemple, tenies un problema de genoll i es tractava de forma aïllada: et veia el traumatòleg, et feia una infiltració i ja està. En canvi, ara, s'intenta treballar coordinadament: traumatòlegs, físios, podòlegs, metges en general, etc. Som equips multidisciplinaris i molt horitzontals.

Això també fa que vos hagueu d'estar actualitzant constantment.

El cos sempre és el mateix, però constantment es fan descobriments des del punt de vista de tècniques d'intervenció. A mi, per exemple, no és el mateix que m'arribe un jugador lesionat de lligament creuat en una plàstia de rotular que un lesionat d'encreuat en una plàstia d'ísquio. La forma en la qual s'ha intervingut clínicament em canvia completament la recuperació.

En aquest sentit, has d'estar al dia i de tots els àmbits, del mèdic al tecnològic. Sempre és complicat, perquè tens pacients constantment. Intentem formar-mos dia a dia, buscar l'evidència i aterrar els articles bibliogràfics. Molts cops, la medicina és prova i error, i això no es pot deixar de banda. Constantment tenim recursos nous i has d'estar a l'ordre del dia.

Hi ha més informació que mai per a tothom. Tot i que sone contraintuïtiu, això fa més necessaris que mai els professionals?

Crec que sí. Per exemple, jo treballo en unes plataformes de força que, amb un salt, em donen mils de variables, sense exagerar. Jo em quedo sempre en les mateixes cinc. Són les que considero fiables i reproduïbles. El bon professional sap discernir i quedar-se en les que realment s'ha de quedar.

Actualment treballa a l'Institut Mèdic Arriaza. Quin paper hi desenvolupa i en què consisteix el seu dia a dia?

Estic com a físio i com a readaptador. El gruix de la meua jornada és com a readaptador. Em centro en la part final de la recuperació de lesions, ja passada la fase aguda, però també tinc una part de faena clínica, com quan m'arriba un creuat recentment operat. En molts casos, treballo en esportistes professionals que no només volen tornar a ser funcionals, sinó que volen tornar a competir al més alt nivell. Tenim des d'esportistes *amateurs* o recreatius fins a esportistes del més alt nivell. També treballem en clubs professionals i esportistes que opten per vindre a recuperar-se completament en natros.

Quines diferències hi ha entre treballar amb població general i esportistes d'alt rendiment?

La principal diferència és el context. Quant a exigències, recursos, possible temps de recuperació, circumstàncies personals… Un

esportista d'alt rendiment viu del seu cos i la seua dedicació és completa. Venen aquí, inclús en doble sessió, i fan tot allò que els demanes, perquè la seua professió depèn del seu cos. En canvi, a escala de població recreativa, cadascú té el seu treball i les seues circumstàncies personals, cosa que limita el temps de treball i tractem d'adaptar-mos-hi. Realment –sempre ho dic–, el repte més gran no està a recuperar els esportistes d'elit, està en la població general. El repte de veritat m'arriba quan una persona qualsevol té un cartílag rebentat, només pot vindre un parell de dies a la setmana i no pot ni pujar les escales. Aquí és on jo, Joan, com a professional, m'he de trencar el cap per a tirar-ho endavant.

Parlant del treball a l'elit de l'esport, vostè va estar al Futbol Club Barcelona. Com és treballar dins d'una estructura d'aquestes dimensions?

Formava part del departament de ciències de l'esport i el que fèiem era donar suport als diferents equips del club, a tots menys al primer equip masculí, que té el seu *staff* extern associat a l'entrenador. Treballava amb el Barça Femení, el Barça de bàsquet i tot el planter de la Masia.

Des del departament, bàsicament, mos encarregàvem de fer perfils de rendiment. Un perfil holístic dels esportistes, des de baix fins a dalt. Aquests perfils permeten saber què funciona i què no funciona. Davant noves lesions similars, ja hi ha valors previs, llindars, etc. Els perfils també es fan servir en l'àmbit més purament futbolístic, a l'hora de saber si s'ha de renovar o no un jugador. Ara, per exemple, tenim alguns jugadors del planter del Deportivo de la Corunya i, veient les seues dades de GPS, salts i força generada, podem saber si estan preparats o no per a fer el pas a les grans lligues, des del punt de vista físic.

En aquest sentit, l'Alèxia Putellas és un exemple paradigmàtic. Recentment, va guanyar la seua tercera Pilota d'Or després de superar diverses lesions. En el discurs de la gala, de fet, va subratllar el treball de professionals com vostè.

Ho és. Hi ha mil estudis sobre la dificultat de tornar a rendir després d'una lesió d'encreuat. No és una lesió favorable, però, a l'alt rendiment, tenim tots els recursos per a aconseguir-ho. L'únic que fa falta és temps i treball. Un altre exemple és Gavi, ara al primer equip masculí.

En aquests casos, vos arriba la pressió de l'exterior? Si parlem de l'Alèxia o de Gavi, s'està treballant amb el cos de dues figures amb molts d'ulls a sobre.

És cert que hi ha moltes persones pendents de la seua evolució, però, com seguim criteris clínics, científics i molt objectius, mos centrem a seguir el procés estipulat. Jo tinc l'exemple personal d'una jugadora del Barça que es va lesionar del rotular i en la qual vam treballar molt intensament. A peu de carrer o als mitjans de comunicació, vaig sentir coses que estaven molt lluny de la realitat. A nosaltres no mos afecta, perquè seguim estos criteris objectius i mos centrem en la salut i la recuperació, però als esportistes els pot afectar molt més.

Ha parlat molt del fet que, en general, és més complicat treballar amb ciutadans convencionals que amb els esportistes d'elit. Tot i això, aquests últims anys, els calendaris esportius s'han intensificat molt i pràcticament no deixen marge de descans. Això canvia també la seua manera de treballar?

És un dels grans reptes dins de l'esport professional. Cada vegada es competeix més i hi ha menys temps per a recuperar-se. És esport, però també és show, i es posa per davant de la salut de l'esportista. A natros, mos surt mirar per la salut de l'esportista més enllà de la seua carrera esportiva. Al futbol, amb tantes setmanes de doble partit, s'està arribant a un punt en què l'esportista viu per a recuperar-se, no per a entrenar-se, perquè no hi ha temps. Treballem amb un fil molt prim, en què hem de donar dosis d'entrenament mínimes però efectives.

Recentment, al Congrés Europeu de Ciències de l'Esport, celebrat a Lausana, es va presentar un projecte de treball conjunt entre l'enginyeria i les ciències de l'esport i la salut, centrat en la prevenció i el tractament de lesions, en el qual vostè va participar. En què consisteix?

A l'Institut Mèdic Arriaza també treballem amb grans empreses. En este cas, en Inditex. En l'àmbit de la logística, tenen treballadors que fan molts moviments repetitius, de càrrega i descàrrega. Nosaltres vam plantejar un treball amb *biofeedback*, amb uns sensors de posicionament que es col·loquen a l'esquena i al maluc. Amb aquests sensors, l'objectiu és ensenyar a fer els moviments correctament per a evitar lesions.

De tots aquests avenços que feu en aquests grans centres o tot allò que s'aplica a l'esport d'elit, què ens arriba a municipis com Alcanar?

Jo crec que hi arriba prou. Òbviament, canvien la inversió i els recursos, però es pot fer molta pedagogia. A Alcanar, tenim molta oferta esportiva. Mos hem de centrar a formar els tècnics locals, perquè amb pocs recursos es poden fer les coses molt bé. Aquells que estem prop dels grans centres on es fan aquests avenços, també tenim la responsabilitat de fer conferències, formació, xarrades a pares i mares, etc. S'ha de conscienciar sobre tots estos aspectes: nutrició; entrenament de força, que fins fa poc estava demonitzat en edat formativa; control de càrregues; evitar l'especialització precoç…

I pareix que cada volta més. Ara, per exemple, hi ha un boom de córrer llargues distàncies que pot ser molt perillós.

Les xarxes socials fan molt de mal, en este sentit. I està passant molt en el sector femení, que havia estat molt frenat dins de l'esport. La gent diu: 'Vaig a córrer per a estar en forma'. I no, és al contrari: has d'estar en forma per a poder anar a córrer. Córrer és impacte i molt d'estrès per al cos. Per a fer-ho, s'ha de tindre el xassís preparat. S'ha de preparar l'estructura i fer molt d'entrenament de força previ, que és vital, tant per a poder sortir a córrer com per a, de gran, poder seguir fent una vida normal. S'ha de conscienciar molt sobre les virtuts de l'entrenament de força i s'ha d'escoltar als professionals ans de cordar-se les esportives. ■

L'Agrupació Musical Canareva estrena la trobada de bandes de Tarassona

A Tarassona hi havia moltes ganes de música. Els dies 12 i 13 de setembre, l'Agrupació Musical Canareva va participar en la primera trobada de bandes de la ciutat aragonesa, que s'hi va abocar completament. Els carrers, estrets i acollidors, es van omplir per a rebre l'Agrupació, la Banda Simfònica de la Cultural Instructiva Unió Musical del Genovés (la Costera, País Valencià) i la Banda Simfònica Municipal de Camarena (Toledo). Una experiència molt enriquidora tant culturalment com humanament, tal com asseguren els membres de la formació canareva.

"Són sortides que fan banda. Et relaciones en los teus companys en un entorn diferent del de l'assaig i, a més, fas noves amistats. Toques, xarres, compartixes...", valoren Judith Jovani Sancho i Jordi Sancho Parra, músics de l'Agrupació. **"D'altra banda, són sortides que et permeten portar el nom d'Alcanar a altres llocs. A més, a través d'una cosa tan identitària i positiva com la música"**, afigen.

En aquest cas, segurament, encara més. Perquè el seguiment de la trobada, a la localitat i a l'Aragó en general, va ser molt gran. Alguns membres de l'Agrupació, fins i tot, van ser entrevistats a la televisió autonòmica. **"Per al poble, de seguida vam veure que era més important del que crèiem. S'havia generat molta expectació"**, expliquen la Judith i Jordi.

Es va notar tant en el concert que va inaugurar la trobada, a l'Auditori Paco Martínez Soria, com a la cercavila d'enseldemà de matí. **"Vam arribar dissabte i vam fer una visita guiada. És un municipi d'unes dimensions similars a les d'Alcanar i molt agradable. Després, a les vuit, vam fer el concert. Vam ser els encarregats d'obrir-lo i ho vam fer amb *Don Pajarita*, *Three times blood* i *Greek folk song suite*"**, explica Sancho Parra. **"Al passacarrer, va ser curiós veure com Amparito Roca o Xàbia mos posaven a tots en comú"**, afig Jovani Sancho.

L'experiència va acabar a una antiga plaça de bous reconvertida i amb molt bona sonoritat, però havia començat molt ans. **"El 2008, vam anar a Disneyland. Allí, vam conèixer Joseph, un gestor cultural que es dedica a posar en contacte bandes i municipis. La sortida va ser una proposta seua"**, revelen. De París a Tarassona i, pròximament, a Alcanar, on l'Agrupació viurà el seu cap de setmana de Santa Cecília del 27 al 29 de novembre ■

Vinyet Valls Jovani, seleccionada per al programa ESMUC Júnior 2026

L'oboista de l'Agrupació Musical Canareva Vinyet Valls Jovani va ser seleccionada, a la darreria d'aquest octubre, per a formar part de l'ESMUC Júnior 2026, un programa d'alt rendiment de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) adreçat a jóvens amb altes capacitats musicals.

La selecció, amb un procés d'avaluació exigent en què es valoren el talent, la disciplina i el potencial musical dels aspirants, reconeix l'esforç, la dedicació i les qualitats interpretatives de la jove música canareva, que va ser escollida entre candidats d'arreu del país.

Actualment, Vinyet Valls cursa quart de grau professional d'oboè al Conservatori de Música de Tortosa i estudia piano a l'Escola de Música de l'Agrupació Musical Canareva, entitat de la qual també forma part com a instrumentista ■

La Banda Municipal de Música d'Alcanar participa en la 42a Trobada de Bandes de Música de Catalunya i fa grup a Blanes

La Trobada de Bandes de Música de Catalunya és un dia senyalat en el calendari de la Banda Municipal de Música d'Alcanar (BMMA). Enguany, emperò, en la seua 42a edició, l'esdeveniment ha adquirit un color especial. Aprofitant que la Trobada se celebrava a Blanes (Selva), a més distància de l'habitual, l'entitat local va armejar una sortida de diversos dies, del 2 al 4 d'octubre, amb l'objectiu de "reforçar els vincles com a grup". Tot i que l'oratge no va acompanyar, l'objectiu es va assolir.

"Este any, teníem previst fer una sortideta. Aprofitant que la trobada es feia a Blanes, més lluny que de costum, vam decidir anar-hi a passar el cap de setmana", explica la Sílvia Garcia Mateu, membre de la BMMA i una de les organitzadores de la sortida. **"Mos va parèixer una bona oportunitat per a gaudir de la música i, alhora, compartir més temps entre natros i reforçar els vincles com a grup"**, hi afig l'Alba Pla Forcadell, també música i peça clau en l'organització.

La Trobada va començar a mig matí de dissabte amb diversos concerts, vermut i cercaviles pels carrers de Blanes. Al seu torn, la BMMA va interpretar La Banda 2014, Alcanar Sardana i Nino Bravo en concierto. Com a cloenda musical de la jornada, les dèsset bandes participants, amb més de 750 músics, van tocar conjuntament Azcárraga. Tot seguit, com a fi de festa, es va celebrar un dinar de germanor.

"Estes trobades són molt importants perquè mos permeten veure que, més enllà de la nostra banda, hi ha moltes persones que comparteixen afició. A més, també mos permeten representar al poble d'Alcanar i mostrar l'orgull que sentim per la nostra Banda Municipal de Música. En una època en què moltes de les nostres interaccions socials passen per les xarxes, trobades com esta mos permeten recuperar el contacte directe entre les persones", valora Pla Forcadell.

Més enllà dels actes proposats per la Federació Catalana de Societats Musicals, la BMMA també va organitzar activitats lúdiques i turístiques per als seus músics. **"La pluja mos va obligar a canviar alguns plans, però el mal temps no va impedir que busquéssem alternatives en què la diversió i unió no van faltar"**, explica Garcia Mateu. El cap de setmana del 20 al 22 de novembre, amb el concert de Santa Cecília i les activitats tradicionals, hi tornaran a ser presents ■

Martí Juan Gras guanya el Premi ESMUC a Treballs de Recerca de Batxillerat sobre Música

Martí Juan Gras, alumne de l'Institut Sòl de Riu i membre de la Banda Municipal de Música d'Alcanar, va guanyar el X Premi ESMUC a Treballs de Recerca de Batxillerat sobre Música amb el treball "La Banda Municipal de Música d'Alcanar: creixement, consolidació i expansió".

El veredicte es va donar a conèixer el 15 d'octubre, durant els actes previs a l'obertura del curs dels ensenyaments artístics superiors, a l'Auditori de Barcelona. La recerca de Martí Juan va ser seleccionada entre els quatre treballs finalistes del premi, que té com a objectiu fomentar la recerca i l'interès per l'estudi de temes relacionats amb la música.

Membre de la banda del 2019 ençà, a la secció de vent-fusta amb l'oboè, Martí Juan també ha estat alumne de l'Escola Municipal de Música d'Alcanar. El treball guanyador es publicarà al repositori institucional de l'ESMUC ■

Lluís Ortega estrena el seu nou curtmetratge: *La nimfa i el minotaure*

Comèdia, efectes especials, consciència i molt de talent de proximitat. **"És un curt molt bèstia i molt xulo. Possiblement, el millor que he fet mai"**. Així defineix Lluís Ortega Giménez el seu últim curtmetratge, *La nimfa i el minotaure*, estrenat l'11 d'octubre, en el marc de les Festes del Remei, davant d'un Teatre Auditori José Antonio Valls ple i impressionat. **"És un treball que s'ha de veure al cine, en pantalla gran"**, afig el director local. I el públic li va donar la raó.

La nimfa i el minotaure, amb una durada de 25 minuts, és la segona part de *La caputxeta vermella*, una reinterpretació del conte clàssic feta pel mateix Lluís Ortega amb una important denúncia contra l'assetjament escolar. Inicialment, el treball havia d'adoptar la forma d'anunci per al darrer llibre del director i escriptor local, *Evan i l'enigma de Galilea*, però la bola es va anar fent grossa. Ja hi havia ganes acumulades.

"M'ho vaig passar tan bé quan, l'any passat, vam rodar *La caputxeta vermella*, que la motivació per a fer una segona part era molt gran. Va haver-hi molt bon feeling i bon rotllo amb l'equip, i el volia tornar a reunir. Al principi, només per a un anunci, però les coses van anar sortint tan bé que no vam saber parar", explica el director.

La nimfa i el minotaure és una història completament original que es desenvolupa en una època medieval de fantasia. Rodat en diferents localitzacions de la Selleta, Sant Jordi i Ulldecona, el curt conté importants dosis d'humor, però també inclou acció i reflexions per a totes les edats.

A més, el curt ofereix efectes especials per a gaudir al màxim a la gran pantalla, com el director indica. Especialment, a través de la figura del Minotaure, interpretat per Juan Andrés Bo Gil. **"La veritat és que ha quedat una cosa espectacular, amb uns efectes especials que impressionen, i hem acabat molt contents"**, expressa després del seu debut com a actor. Com la resta de l'equip, ja té ganes de més ■

El Cor lúbilo celebrarà els 35 anys amb un concert dedicat a *Les misérables*

Amb un dels concerts més especials de la seua història, el 19 de desembre el Cor lúbilo, d'Alcanar, celebrarà el 35è aniversari. L'actuació, que tindrà lloc a les 19 h a l'Auditori José Antonio Valls, tindrà com a protagonista una selecció de temes de *Les misérables*, un dels musicals més emblemàtics de la història, que aborda valors com l'esperança, la justícia, la lluita i la redempció.

L'entitat destaca que aquesta actuació **"serà una ocasió molt especial per a compartir amb tothom aquests 35 anys de trajectòria, de música i de moments viscuts, i per a celebrar plegats una data tan important per al Cor lúbilo d'Alcanar"**.

Amb aquesta proposta, el Cor vol celebrar més de tres dècades de dedicació a la música i compartir amb el públic una efemèride significativa de la seua història. Pròximament, es podrà consultar més informació sobre el concert i es podran adquirir les entrades al web de l'Auditori José Antonio Valls ■

Caminar, descobrir i compartir: les sortides en família de l'Agrupació Excursionista d'Alcanar

La natura ofereix infinitat de camins per a descobrir, i fer-ho en companyia encara ho fa més especial. Amb aquesta idea, l'Agrupació Excursionista d'Alcanar organitza les "sortides en família", una proposta adreçada a les persones que volen gaudir del territori, compartir experiències i fomentar el contacte amb la natura.

Un diumenge al mes, petits i grans es calcen les botes per a descobrir nous indrets, conèixer millor l'entorn i gaudir de la muntanya d'una manera participativa. **"Són sortides pensades per a gaudir sense pressa, en què cada persona aporta la seua experiència i en les quals la convivència entre generacions és una part essencial de l'activitat"**, expliquen des de l'Agrupació.

A més de fomentar l'activitat física i el lleure compartit, aquestes trobades tenen una faceta educativa: atansar els infants a la natura, transmetre la importància de respectar-la i posar en valor el patrimoni natural del territori.

Al llarg de l'any, l'entitat també programa activitats especials, com caps de setmana a la neu i pernoctacions en refugis, que permeten de viure noves experiències i reforçar els vincles entre les persones participants.

Per a prendre part en les activitats, cal ser membre de l'entitat. Les persones interessades poden adreçar-se a la seu de l'Agrupació, situada al carrer de Sant Joan, 3, d'Alcanar, el dimarts de 20.00 a 21.30 h, o consultar les xarxes socials de l'entitat per a obtenir més informació ■

Els Amics del Bonsai comencen un nou curs ple d'activitats

L'associació Amics del Bonsai d'Alcanar ha començat un nou curs amb l'objectiu de continuar aprenent, compartir coneixements i acostar la cultura i les arts tradicionals del Japó a la ciutadania. Fundada l'any 2008, l'entitat ha anat creixent gràcies a la formació, l'intercanvi d'experiències i la participació en activitats relacionades amb el món del bonsai.

Durant aquest curs, l'associació organitza tallers de bonsai multinivell quinzenals, que es duen a terme de mitjan octubre fins a l'estiu. També ofereix cursos d'iniciació adreçats a tots els públics, pensats per a les persones que volen descobrir l'art del bonsai i conèixer millor les arts estètiques japoneses.

Al llarg de l'any, els Amics del Bonsai participen en trobades amb altres apassionats del bonsai i experts per a ampliar coneixements sobre el conreu, les tècniques de modelatge i l'exposició dels bonsais. L'entitat també treballa altres disciplines lligades a aquesta afició, com els *suisekis*, pedres naturals apreciades pel seu valor estètic, i els *kusamono*, composicions vegetals que completen les exposicions.

Una de les activitats destacades d'aquest curs serà l'exposició de tardor, prevista per als dies 18, 19 i 20 de desembre a Alcanar. Aquesta mostra permetrà de donar a conèixer la faena dels associats i posar en pràctica els coneixements adquirits sobre el keidō, l'art de presentar estèticament els bonsais i altres elements. L'associació difondrà pròximament més informació sobre l'esdeveniment a través del seu blog (bonsaialcanar.wordpress.com) i de les xarxes socials ■

L'Escola Marjal es transforma en "La Classe dels Peixets" per a aprendre sobre cuina saludable amb productes de la mar

En un entorn òptim per a l'ocasió, amb el port de les Cases d'Alcanar a la vista, el 7 d'octubre, l'Escola Marjal es va convertir en "La Classe dels Peixets", un projecte impulsat conjuntament a sis municipis ebrencs i que té per objectiu atansar la cuina saludable, basada en productes de la mar, als més menuts i menudes.

Concretament, l'activitat va tindre lloc a la plaça de Ramon Pous, convertida temporalment en una aula a l'aire lliure amb la seua pròpia cuina. Allí, l'alumnat va poder participar activament en l'elaboració de tres receptes del xef Albert Guzman. A més, va rebre una lliçó de la nutricionista Roser Subirats, centrada en els valors nutricionals dels peixos de proximitat, i va conèixer l'ofici amb la peixatera local Dolors Garriga.

Amb el lema "De la mar a l'aula", el projecte va ser dinamitzat per Sud Gastronòmic i cofinançat pel Fons Europeu Marítim, de Pesca i d'Aqüicultura (FEMPA), amb el suport de la Unió Europea, la Generalitat de Catalunya i el Grup d'Acció Local Pesquer (GALP) Mar de l'Ebre. A escala local, l'Ajuntament d'Alcanar va adreçar l'activitat als centres de primària del municipi, amb l'adhesió de l'Escola Marjal. Sumant tota la participació ebrenca, "La classe dels Peixets" va estar conformada per 2.400 alumnes ■

Marta Ulldemolins Gómez i Miguel González inauguren el curs de l'Institut Sòl de Riu amb una lliçó sobre l'esforç, els límits i les possibilitats

Dos exalumnes del centre, Marta Ulldemolins Gómez i Miguel González Richart, van inaugurar el curs 2026-2027 de l'Institut Sòl de Riu amb una lliçó que portava per títol "Mirar lluny: una promoció, dos camins. Converses sobre l'esforç, els límits i les possibilitats" i que van impartir el 5 d'octubre.

Marta i Miguel van estudiar l'ESO i el Batxillerat a l'Institut Sòl de Riu entre els anys 1997 i 2003. Davant l'actual alumnat del centre, van rememorar anècdotes, dificultats i fites del seu pas pel centre canareu. Així, van voler remarcar la importància que donen al fet de pertànyer a una ciutat menuda com Alcanar i haver pogut estudiar a un centre de la mateixa localitat, i com això els ha acompanyat sempre en els seus itineraris personals, acadèmics i professionals.

Miguel és llicenciat en Periodisme per la UAB i va fer les pràctiques a Ràdio Barcelona (Cadena SER). Després va treballar a Madrid, a l'Agència de Notícies Servimedia. Del 2009 ençà, treballa a Tarragona Ràdio com a locutor, redactor i presentador.

Marta és llicenciada en Farmàcia (UB), graduada en Medicina (UB) i doctora en Medicina. En la seua tesi doctoral va estudiar com millorar el tractament antibiòtic en pacients amb infeccions molt greus a la unitat de cures intensives. Va completar la seua especialitat de Medicina Interna i Malalties Infeccioses a l'Hospital Universitari de Bellvitge. Ha treballat a la University of Queensland Centre for Clinical Research, a Austràlia. I, del gener del 2026 ençà, treballa i fa recerca al Servei de Malalties Infeccioses de l'Hospital Clínic de Barcelona ■

Mireia Garcia Marín i Marc Alonso Sancho: al darrere dels helicòpters d'Airbus hi ha molt de talent local

A Donauwörth, una petita ciutat alemanya d'uns vint mil habitants, rural i tranquil·la, hi ha la seu principal d'Airbus Helicopters Deutschland GmbH, amb uns set mil treballadors. Entre ells, hi són la Mireia Garcia Marín, de 26 anys, i el Marc Alonso Sancho, de 27. Ella, natural de Vinaròs i lligada a Alcanar de quan tenia sis anys, treballa a la *Project Management Office*, on gestiona, com a enginyera industrial, el programa de manteniment dels helicòpters de l'OTAN; ell, canareu, treballa com a controlador financer de compres (*procurement financial controller*), i és un dels responsables de fiscalitzar les finances i, especialment, les compres de l'empresa. Al darrere dels helicòpters d'Airbus, hi ha molt de talent local.

Tant la Mireia, que viu a Múnic des de l'octubre del 2023, com el Marc, que es va instal·lar a Augsburg el juny passat, s'han incorporat a Airbus enguany. Tot i que ja es coneixien, no eren conscients que es trobarien a 1.700 quilòmetres de distància. **"El vaig veure a la cantina de l'empresa i no m'ho creia. De fet, el primer dia, no li vaig parlar perquè no ho veia possible"**, recorda ella entre riures. A ell li va passar el mateix. **"Aquell dia, la vaig veure, però també vaig pensar que estava equivocat. Al final, ho vam confirmar a través de les nostres mares, que es van escriure per a comentar-ho"**, completa.

A Alemanya, hi van arribar de manera molt diferent. A segon de carrera, la Mireia ja es va posar a estudiar alemany. Sabia que hi volia anar en algun moment i va materialitzar-ho a través d'un màster de doble titulació entre la Universitat Politècnica de Catalunya i la Universitat Tècnica de Múnic. El Marc, que havia tornat a Alcanar després de cursar un màster a Maastricht, no ho tenia previst. **"Em va aparèixer com una gran oportunitat laboral. A més, dins d'una indústria, la de l'aviació, que m'apassiona. No ho tenia planejat, però m'hi vaig llançar"**, explica.

Ara, tot i que no es veuen a llarg termini al país bavarès, s'hi troben a plaer. Tots dos valoren molt l'entorn, enmig de les muntanyes, i la cultura laboral del territori, amb molt d'espai per a la vida privada. **"La població d'aquí es pot definir amb la paraula *zurückhaltend*, que ve a dir que són una mica tancats. Separen molt el treball i la vida personal. També em va sorprendre la consciència que tenen pel reciclatge. El diumenge trauen al carrer caixes amb *sobercheiken* ('per a regalar') escrit, amb coses que la gent ja no necessita i que regala"**, explica la Mireia.

S'hi han integrat a meravella. Recentment també van xalar amb l'Oktoberfest com si fossen bavaresos, amb la vestimenta tradicional –la Mireia amb el *Dirndl* i el Marc amb el *Lederhosen*– i intensament. **"Aquí assumeixen que, si vas a l'Oktoberfest, l'endemà no aniràs a la faena. Tot i que s'ha massificat i globalitzat, continua sent una celebració molt arrelada"**, expliquen des de Donauwörth, on es van trobar sense esperar-s'ho. On posen una part d'Alcanar als helicòpters d'Airbus ■

La CUP Alcanar – les Cases recupera l'ambulància de reforç estival de les Cases

El Ple de l'Ajuntament d'Alcanar ha aprovat per unanimitat la moció presentada per la CUP Alcanar – les Cases per reclamar la recuperació de l'ambulància de Suport Vital Bàsic (SVB) de reforç estival de les Cases. Un servei que durant anys va prestar assistència sanitària durant 12 hores diàries els mesos estivals a les Cases i que ha desaparegut.

Paral·lelament a aquesta moció, també ha estat aprovada una proposta de resolució a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya en el mateix sentit. En aquest cas, amb el suport de tots els grups parlamentaris, tret del PSC. Una tasca parlamentària iniciada des de fa mesos per part de la CUP.

Per a la CUP, este és un pas important per restituir un servei essencial per a la seguretat i la salut de les veïnes i veïns de les Cases i de totes les persones que hi estiuegen. Un servei essencial suprimit pel govern Aragonès i executat per l'actual govern Illa i que ha comportat que esta ambulància es reubique a la Ràpita tot i que feia anys que estava destinada a les Cases durant els mesos d'estiu.

Des de la CUP recordem que des de l'any passat que advertim d'esta situació i denunciem la pèrdua d'aquest reforç. També reiterem que la manca d'un espai municipal adequat per ubicar el servei, responsabilitat del govern d'ERC i el PSC a l'Ajuntament d'Alcanar, ha estat el detonant per perdre este servei ja que l'espai destinat per a prestar el servei estava en condicions inacceptables segons ens ha indicat el personal laboral, fet que considerem inadmissible.

La CUP continuarà treballant perquè el Govern de la Generalitat recupere definitivament este recurs sanitari i garantir que no es torne a repetir una situació que posa en risc l'atenció sanitària al municipi.

Així mateix, reafirmem el nostre compromís amb un sistema sanitari 100% públic i de qualitat, i defensem que serveis essencials com el transport sanitari han de ser de gestió pública, posant fi al model d'externalització que prioritza els interessos empresarials per damunt del dret a una atenció sanitària digna.

Alcanar mereix molt més que una gestió a remolc

Governar no és simplement ocupar el govern o anunciar actuacions. És planificar, prioritzar els recursos públics i donar resposta als problemes reals de la ciutadania. I en la gestió de l'Ajuntament d'Alcanar hi ha massa qüestions pendents.

Des dels aiguats del 2021, la segona fase dels col·lectors d'aigües pluvials de la zona escolar continua pendent d'aprovació i d'impuls definitiu. En un municipi que coneix les conseqüències de les pluges intenses, la prevenció no pot quedar atrapada en la burocràcia ni en les promeses pendents i esta hauria de ser una obra prioritària.

I s'hi suma la renúncia a una subvenció de la Diputació de 450.000 euros per reformar el tram final del barranc de les Cases. Una decisió que ens deixa sense esta inversió i on continuen problemes per resoldre, com els de la part alta del barranc de Sant Jaume. Cal explicar per què s'ha renunciat a esta subvenció i les alternatives previstes per afrontar unes necessitats que afecten la seguretat del municipi.

Tampoc s'avança amb l'ambició necessària en la confecció del nou Pla general d'ordenació urbana. A més d'una planificació global que facilite l'activitat econòmica i l'habitatge, continuem depenent de modificacions puntuals per desencallar qüestions enquistades. Cal una visió de futur, no solucions parcials.

La Fanecada i el pavelló poliesportiu són també exemples de manca d'ambició. Fa anys que es reclama una reconversió integral de les instal·lacions esportives, que presenten un deteriorament preocupant en diversos espais. Els esportistes, les entitats i les famílies mereixen equipaments dignes i adequats.

I com podem parlar de transparència si la pàgina web municipal ha estat fora de servei i amb problemes durant bona part de la legislatura? L'accés a la informació pública és un dret, no un favor del govern.

Són exemples diferents, amb un denominador comú, massa assumptes pendents i poca capacitat per transformar les necessitats en resultats. Canvien els lideratges, però seguim acumulant mancances. Alcanar no necessita més propaganda, necessita planificació, transparència i resultats.

Els grups municipals opinen

PSC

Millorar els serveis públics és millorar el nostre poble

La qualitat de vida d'un municipi també es mesura en les petites coses del dia a dia: uns carrers nets, uns espais públics cuidats, un manteniment adequat i una resposta àgil a les necessitats dels veïns i veïnes. Són tasques que sovint passen desapercebudes, però que resulten imprescindibles per al bon funcionament d'Alcanar, les Cases i Alcanar Platja.

Des de la Regidoria de la Brigada Municipal hem treballat per reforçar i reorganitzar els recursos destinats al manteniment del municipi, amb l'objectiu de millorar la capacitat de resposta i garantir una atenció més eficient a tot el territori.

Una de les actuacions ha estat la contractació d'una empresa per prestar el servei de neteja i manteniment a les Cases i Alcanar Platja. Aquesta mesura permet reforçar l'atenció a dos nuclis amb necessitats específiques i contribuir a una millor distribució dels recursos municipals.

Paral·lelament, hem incorporat un nou escamot a la Brigada Municipal, ampliant els equips de treball disponibles per afrontar les tasques de manteniment i conservació dels espais públics. Aquest reforç ha de permetre avançar en les actuacions quotidianes i donar una resposta més adequada a les incidències que es produeixen.

Som conscients que encara queda molta feina per fer. El manteniment d'un municipi extens i amb realitats diferents exigeix planificació, recursos i constància. Per això, aquestes millores no són un punt d'arribada, sinó un pas més en la voluntat de continuar enfortint els serveis municipals.

Des del nostre compromís socialista, entenem que uns serveis públics de qualitat són una qüestió de responsabilitat, equitat i benestar col·lectiu.

Alcanar, Les Cases i Alcanar Platja

Expocítric: orgull de les nostres arrels, compromís amb el futur

Alcanar és terra de cítrics. Una afirmació que va molt més enllà del paisatge i que explica bona part de la nostra història, de la nostra identitat i de la nostra economia. Durant generacions, el sector agrícola ha estat la base i el motor del nostre municipi. I avui continua sent un pilar essencial que hem de reconéixer, defensar i reforçar.

Amb aquesta voluntat va nàixer Expocítric, una iniciativa que volem consolidar com un espai de trobada, de reconeixement i de projecció del nostre sector primari. Una fira que va més enllà de mostrar els nostres productes: vol fer valdre les persones que treballen la terra, les empreses que hi estan vinculades i tot el teixit econòmic que creix al seu voltant.

L'any passat vam reivindicar Alcanar com a capital europea del cítric. I volem que aquesta expressió siga molt més que un eslògan. Ha de representar l'orgull per allò que som, però també l'ambició de continuar sent un municipi de referència en la producció, la qualitat i la promoció dels nostres cítrics.

Sabem que el sector agrícola afronta reptes importants. Per això, reforçar-lo no pot ser només una declaració d'intencions. Cal generar oportunitats, donar-li visibilitat, escoltar les seues necessitats i reconèixer el seu paper en el present i el futur del municipi.

Volem que Expocítric tinga continuïtat, cresca i es consolide any rere any. Que esdevinga una cita de referència per al sector, però també un espai on la ciutadania conegue, valore i se sentigue orgullosa de la nostra agricultura.

Perquè parlar del futur d'Alcanar és parlar de la nostra terra. I defensar el sector primari és defensar les nostres arrels, la nostra economia i les oportunitats de les generacions que vindran.

Tenim passat, tenim present i, sobretot, tenim futur. I aquest futur també es cultiva.

Foto de Bernat Puigtobella

Marta Sans Valls presenta la seua segona novel·la, 'Tots els punts i a part', amb molta intensitat i territori

Tot i ser química de professió, la Marta Sans Valls sempre ha portat la literatura dins d'ella. El fet d'haver passat hores a la llibreria de sa mare, la Montse, segurament hi té a veure. Va créixer entre històries. I les històries porten a reflexions i preguntes. A noves històries. **"Quin és el pes de la família en la vida d'una persona? Quin és el preu que volem pagar per tal d'explorar els confins de la nostra existència?"**, es demanava a la seua primera novel·la, *Isòsceles*, guanyadora del 26è Premi de Narrativa Terra de Fang, de Deltebre. Ara, amb la segona, *Tots els punys i a part*, ja a la venda, explora una nova qüestió: **"Quin preu estem disposats a pagar per una mica d'intensitat?"**.

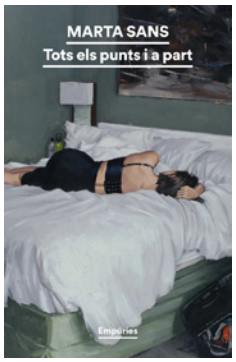
La Rita, protagonista i narradora, i el Ramon, antagonista, son els elegits per a trobar la resposta. En una trama de tensió creixent, Sans Valls disseccio-na una relació amorosa marcada per la vulnerabilitat i el costat més brut del desig. **"Tenia ganes d'explorar i publicar una història sobre una relació de dependència emocional, d'estes que mai acaben de començar, però que mai s'acaben d'acabar"**, explica l'autora canareva. **"Som una generació que mos hem educat en una certa independència i entenent perfectament los patrons d'una relació sana i de respecte mutu, però, tot i així, continuem reproduint patrons molt antics. Això xoca amb la nostra pròpia lucidesa"**, afig.

Una història molt contemporània que transcorre, eminentment, en un poble ebrenc fictici. Perquè, com diu la mateixa Marta, **"als pobles també passen històries contemporànies"**. Moltes vegades, i tot i que sone contraintuïtiu, amb més intensitat que a les ciutats. **"La Rita es va movent per a estudiar i treballar, també com a retrat de la nostra generació, i el Ramon viu al poble. Quan tornes al poble, hi ha coses que no canvien. Segueixen persones que et generen certes inquietuds, emocions i passions. Si una relació ja és complexa, a un poble, on s'han de donar explicacions constantment i se senten comentaris, ho pot ser encara més"**, reflexiona.

L'emplaçament, que en alguns punts pot recordar Alcanar, no és l'únic component territorial del treball. Tot i ser publicat per una editorial barcelonina, Empúries, el llibre parla com natros, català occidental. "**Sempre he intentat escriure en la nostra varietat dialectal, però sense guia. A *Tots els punts i a part*, he comptat amb l'acompanyament inestimable de l'Àngela Buj Alfara per a adoptar correctament l'occidental. El català és una llengua minoritzada i l'occidental també en forma part. Si natros, que el parlem, no fem servir l'occidental, ningú ho farà. És un deure que tenim"**, defensa Sans Valls.

El 16 d'octubre, *Tots els punts i a part* va ser presentada a la Biblioteca Trinitari Fabregat. Va ser només una parada d'una llarga ruta de presentacions i entrevistes per a l'autora. Amb intensitat. Com el mateix procés d'escriptura. Com la seua lectura.

Sinopsi

Una nit d'estiu, la Rita coneix Ramon i queda atrapada en un buit a mig camí entre la fascinació i el neguit. A través de la intermitència de les fugides, la Rita viu la contradicció constant entre el cos que exigeix i la lucidesa que demana anar-se'n, mentre s'enfronta a la cara fosca de la intimitat i la dependència emocional. Amb el pes asfixiant dels pobles com a teló de fons i l'amistat entre dones com un espill imprescindible, *Tots els punts i a part* disseccio-na els mecanismes de poder entre dues persones que trien el malestar com l'única forma d'estimar possible ■

Alcanar recupera el llegat musical de Julio Castell amb "Cançons per a un poble"

El llegat de Julio Castell Selma, figura clau en la història musical d'Alcanar, ja està a bon recapte. El passat 11 d'octubre, en el marc de les Festes del Remei, l'Auditori José Antonio Valls va acollir la presentació de *Cançons per a un poble: la música vocal del seu llegat*. El llibre, un treball de Gerard Ramon i Cañellas amb la inestimable ajuda de la neta del compositor, Consol Vericat, compila catorze composicions corals i vocals del mestre Castell. Una salvaguarda del patrimoni cultural que va deixar al municipi.

El seu valor és incalculable. Sastre de professió i músic de vocació, durant el passat segle Julio Castell va acomplir una intensa activitat cultural a Alcanar. Entre els anys 1945 i 1955, va viure l'etapa més fecunda de la seua faceta musical, amb diverses peces vocals i instrumentals inspirades en les tradicions, els costums i la vida quotidiana del municipi. **"Va ser director de la Banda Municipal de Música d'Alcanar, organista de la parròquia, es va dedicar a la composició, arreglava instruments... va ser l'ànima musical de l'època. Tot i trobar-se en una postguerra en què era molt difícil mantindre-la, va fer que la música aquí a Alcanar no desaparegués"**, explica l'autor del llibre, Gerard Ramon.

El projecte de *Cançons per a un poble* va començar a agafar forma fa més de dos anys. Ans, Ramon i Cañellas s'havia inspirat en el llibre Benvingut Socias Mercadé (1877-1952). *Motets i cançons del seu llegat a l'Arxiu Comarcal del Baix Penedès*, de Lluís Sintes Mercadal. **"Quan en Lluís em va fer arribar el llibre, fa tres o quatre anys, em va agradar molt i vaig pensar en portar la idea a Alcanar. Julio Castell va ser el primer nom que em va vindre al cap"**, explica Gerard, d'origen vendrellenc, com Benvingut Socias, però establit a Alcanar de fa temps.

En el procés va ser clau Consol Vericat. Ella compilava els manuscrits originals de sa iaio i Gerard els anava passant al sistema actual de lectura de partitures. **"Està distribuït en quatre famílies: cançons, caramelles, himnes i cançons amb acompanyament de banda. Al llibre consta la partitura de la coral i de tots els instruments de la banda d'aquells temps, perquè el mestre Castell componia en funció de la plantilla que tenia"**, explica l'autor del llibre, disponible per a consulta a les biblioteques del municipi.

Al Teatre Auditori es va presentar com havia de ser: envoltat de música i memòria. En la primera part de l'acte es va projectar un vídeo, conduït per Ricard Reverter Forcadell, per a contextualitzar la figura de Julio Castell, i, en acabat, un segon metratge sobre la seua vida.

Tot seguit, la música va ser la gran protagonista. La Rondalla Verge del Remei va interpretar tres de les composicions arreplegades en el volum: *La gran festa*, *Tot sovint* i *Tenim un Melampo*. L'Escola de Música de l'Agrupació Musical Canareva, a través d'un enregistrament, va oferir *La banda a Santa Cecília*. Finalment, la mateixa Consol Vericat, acompanyada al piano per Ciro Prats Quixal, interpretà una selecció de cançons tradicionals, amb *Cançoneta de ma filla*, composició de Julio Castell, com a punt final ■

La Pujada al Montsià torna als orígens amb més de 600 participants

“Estem a la línia de sortida del Campionat de Catalunya de Curses per Muntanya. Avui, veniu a buidar-vos, a esprémer cada segon, a lluitar contra el rellotge i conquerir el capdamunt de la serra. Però recordeu una cosa: aquesta terra té memòria. Fa exactament vint anys que ens va deixar una persona molt estimada d’Alcanar, un home fort d’aquesta muntanya: avui és un camí cap al cim per a retrobar-nos amb algú inoblidable, Francesc Bort, lo Madro”.

Amb aquestes sentides paraules, el passat 27 de setembre, la Pujada al Montsià “Memorial Francesc Bort (Madro)” donava el tret de sortida a la vintena edició. Ho feia al davant de la Casa de la Vila d’Alcanar, un punt d’inici que tornava als orígens de la cursa, i amb més de sis-cents participants. Un nou èxit de la ja històrica prova, que també va decidir els dos trofeus autonòmics més importants: el campionat de Catalunya de Curses per Muntanya, atorgat directament als guanyadors del dia, i la Copa Catalana, que tenia en compte els punts de totes les proves anteriors del circuit. Una festa completa: competició i emocions amb tot un poble al carrer.

“La valoració que fem és molt positiva. Va ser una edició molt especial, des de l’inici i fins al final. Sortir de davant de l’Ajuntament, al carrer Generalitat, va ser molt emotiu, perquè va ser on vam nàixer. És un carrer que mos dona sortides molt boniques i en les quals es nota molt el caliu de la gent”, explica Jordi Bort, al capdavant de la organització. **“A escala esportiva, era un repte, perquè mai havíem tingut l’oportunitat de ser decisius en los dos campionats catalans més importants. Això va suposar tindre participants del més alt nivell i ubicar encara més el nom d’Alcanar en el mapa de les curses per muntanya”**, afig.

Una vegada donat el tret de sortida, acompanyat de bengales de colors i la tradicional traca del grup de diables Fotem-li Foc, els candidats a la victòria es van enfrontar a un trajecte tècnic de 33,5 quilòmetres, amb un desnivell positiu de 1.620 metres, que va passar pel cim de la serra del Montsià, la Torreta, a 765 metres d’altitud.

Oriol Marín i Èlia Vidal, tots dos del CE UECAnoia, van ser els grans triomfadors. Es van proclamar campions de Catalunya i van completar un doblet espectacular en coronar-se també com a guanyadors de la Copa Catalana. En l’apartat local, Àngel Mestre va ser el corredor més destacat, amb un quart lloc en la categoria absoluta. Son germà, Àlex Mestre, va muntar al podi en la categoria júnior, travessant la meta en tercera posició.

I també va guanyar la mateixa Pujada al Montsià, que va celebrar dues dècades ininterrompudes amb una salut excepcional. **“Vint anys de resistència. Ni les suspensions de la covid ni les ferides de les riuades han frenat el batec d’Alcanar. Dues dècades demostrant que cap obstacle pot aturar aquest sentiment”**, afegia la veu en off de la sortida. Llarga vida a la Pujada al Montsià. Llarga vida al Memorial Francesc Bort (Madro) ■

Recuperem receptes

Sopes de ceba amb timó

Ingredients

- Ceba
- Pa
- Ou
- Timó
- Oli
- Sal

Per Rosa Samper la Bunyoles

Elaboració

- Bullim el timó per a infusionar-lo i el reservem.
- A banda, amb oli, sofregim la ceba a foc lent.
- Quan la ceba és cuita, hi afegim el pa a trossets.
- Hi tirem el timó colat, rectifiquem de sal i hi afegim un ou sencer.
- Tapem 5 minuts i apaguem el foc.

Història local de la recepta

Durant la postguerra, aquest plat es feia amb el pa que cadascú podia fer artesanalment a casa (de farina blanca, si no era d'estraperlo, poca gent en tenia). Algunes persones que no tenien oli, el cuinaven amb sagí (el greix del porc). El gust del timó amb el sofregit de la ceba recordava el rostit de carn, un sabor difícil de gaudir per l'escassetat d'aliments. I l'ou, com és habitual en les receptes de l'època, era la font de proteïna.

A més, és un plat nutritiu i digestiu, perquè el timó té acció antibacteriana, antisèptica, diürètica, antiespasmòdica i expectorant.

La tardor arriba al Mercat Municipal amb nous tallers de cuina i els productes bio com a protagonistes

Després de la campanya "Primavera al Mercat Municipal", aquesta primavera d'hivern el Mercat Municipal d'Alcanar ha continuat i continuarà amb les accions de dinamització de l'espai comercial. La nova programació, amb el mateix objectiu de posar en valor els productes de proximitat, recupera els tallers de cuina i, a més, se centra en el consum responsable i els hàbits d'alimentació saludables.

Les activitats van començar amb la Setmana Bio, que va tindre lloc del 12 al 18 d'octubre. El dijous 8, emperò, ja es va oferir una activitat prèvia amb la xarrada "Alimentació bio per als nostres fills i néts", a càrrec de Maria Jesús Vilar, acompanyada d'una mostra de productes ecològics.

Aquell mateix dia, va començar la campanya "Comprar al Mercat Municipal té premi!", amb el sorteig d'una cistella de productes bio que es va fer el 22 d'octubre, coincidint amb el primer taller de cuina de Rosa Samper "la Bunyoles". En aquesta ocasió, la xef local va preparar una recepta d'abadejo encebat amb perfum de vi blanc.

Al llarg del mes de novembre, la programació continuarà amb una mirada especial als cítrics, com a prèvia de la segona edició d'Expocítric (14 i 15 de novembre al Centre Cívic). Amb el lema "És temps de taronges i mandarines", Rosa Samper oferirà un nou taller el 12 de novembre. Naturalment, amb els cítrics com a protagonistes.

El 26 de novembre, i com a cloenda de les activitats de tardor al mercat, el doctor Pere Borràs oferirà una xarrada oberta a tothom que connectarà, de nou, amb els avantatges dels productes de proximitat i de qualitat per a mantenir un estil de vida saludable ■

El semàfor

Vols denunciar una actitud incívica o posar en valor una bona conducta ciutadana? Envia'ns la fotografia amb el teu nom al telèfon 674 55 99 10 o al correu electrònic comunicacions@alcanar.cat Gràcies!

Pocs dies després de la instal·lació del nou parc infantil de la plaça dels Països Catalans, ja hi van aparèixer les primeres pintades als elements de joc destinats als infants. Des de l'Ajuntament d'Alcanar, es fa una crida al civisme i a la responsabilitat compartida per a tenir cura d'aquest espai i de les instal·lacions municipals d'ús públic i mantenir-los en bon estat.

El dia 12 de setembre, la Lliga Contra el Càncer de les Comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre va organitzar la quarta caminada solidària a les Cases d'Alcanar. Amb el lema "Acompanya'ns i fem una onada de llum i esperança contra el càncer", la iniciativa va rebre una gran resposta de la ciutadania. En total, es van recaptar 1.930 euros.

La xifra se suma als 1.795 euros recaptats al concert benèfic de les Festes del Remei. En conjunt, és una nova mostra de la solidaritat, la conscienciació i el compromís del municipi sempre que s'organitzen aquesta mena d'accions.

Una nit del 1974 a la discoteca Mozart 2002: "A la mili, mos vam inspirar en la Barbarela de Mallorca"

Inaugurada el 1969, la Barbarela va ser la primera macrodiscoteca de Mallorca. Amb una capacitat per a mil persones, va suposar un ans i un després en el lleure nocturn de l'època. Fins i tot a Alcanar. Al municipi, la seua influència va arribar a través de Miguel Sancho i Tadeo Ulldemolins. En aquell moment, tots dos feien la mili a Palma. La sala de festes els va impressionar i van decidir de traslladar-ne l'essència al municipi. Ho van fer amb la discoteca Mozart 2002, situada a l'avinguda de Catalunya, a l'encreuament amb el carrer Ramón y Cajal, durant la dècada dels setanta.

"Quan entraves a la Barbarela, al·lucinaves. Vam copiar moltes coses. Llavors, totes les discoteques que hi havia eren soterranis on cabien setanta o vuitanta persones com a molt, no moltes més. Hi havia lo Boom Boom a la Ràpita, lo Toro Bravo a Vinaròs, les de Peníscola... La Barbarela era una cosa molt diferent. I natros vam tractar de traslladar-ho a la Mozart", explica Ulldemolins. Ell mateix va enregistrar els vídeos que ho demostren i que es poden visitar a l'arxiu de Quique Queralt Reverter, escanejant el QR amb què s'acompanya aquest article.

Miguel va donar el primer pas. En tornar de la mili, entre els 22 i els 23 anys, va tindre la idea de llogar el local, un antic cinema en desús. **"Al principi, vaig pensar que hi havia molt de cacau, però vaig acabar accedint-hi"**, recorda Tadeo més de cinquanta anys després, amb 79 anys. I va començar l'aventura.

Els seus pares els van signar un préstec i se'n van anar tot sols a Barcelona, on van comprar el material que necessitaven. So, il·luminació... Paral·lelament, van començar les obres a la sala, amb la Barbarela com a referència. **"Els seients, per exemple, hi estaven inspirats. Estaven fets d'obra, folrats amb cuir, en forma de cercle i amb una taula al centre. Van ser seients fets expressament per un paleta, un corretger, un fuster, un ferrer..."**, explica Ulldemolins. També van haver de reformar el sostre, massa alt, i el terra, amb el típic pendent dels cinemes. **"Teníem molta temor, perquè mos vam quedar devent diners per tot, però va funcionar"**, afig.

Van aconseguir una capacitat de mil persones. I l'omplien. En dos anys, van recuperar la inversió. Al principi, només feien pagar als xics, 25 pessetes amb refresc inclòs. Després, van estipular 50 pessetes per als xics, amb combinat inclòs, i 25 per a les xiques, amb refresc. Cada setmana, intentaven sorprendre el públic. **"Pensàvem moltes coses. Una vegada, vam portar un conjunt de les Canàries molt famós, Los Canarios, que pràcticament no cabien al nostre escenari. També venien grups de per aquí, còmics... Intentàvem que hi hagués una atracció contínua, sempre alguna cosa diferent"**, recorda Tadeo, que cada quinze dies anava a Barcelona, a la Liberty, a cercar les novetats musicals.

Eren uns avançats al seu temps. Els documents gràfics d'aquest Arxiu en són un altre exemple. Tadeo els va enregistrar per a les Quinquennals del 74. **"Vaig anar a Ulldecona, al fotògraf Millán, i em va deixar el seu equip. Tinc la baixada de la Mare de Déu del Remei, los carrers, motocròs dalt de la capelleta, tir al "pitxó"** al camp de futbol... de tot. I també vaig gravar imatges de la discoteca. Després ho vam projectar tot allí", recorda. Gràcies a això, ara, la Mozart encara continua sonant. ■

Visita l'arxiu de Quique Queralt i mira el vídeo de la Mozart 2002 de 1974

Imatge d'una pujada en romeria fins a l'Ermita del Remei procedent del fons de l'Ajuntament d'Alcanar. "Para los alcanarenses es el único día extraordinario del año. ¡Es el día de todos!", diuen les cròniques de la primeria del segle XX. El context s'aporta al llibre *L'Abans d'Alcanar*, de Joan B. Beltran Reverter i M. Helena Fibla Reverter.

La carrossa de les pubilles, llavors reina i dames d'honor, munta pel carrer Felip Pedrell en direcció a l'ermita als anys vuitanta. A partir de les Festes del Remei del 1967, les carrosses comencen a formar part de les festes d'Alcanar d'una manera destacada, tal com recull *L'Abans*.